

Den kristne reise – samtaleopplegg

Del 3

På grunnlag av tale v/Tarjei Cyvin
– Gudstjeneste 3. feb. 2019

Resymé fra talen

- 1.Mos 12,1-9. Abrams familie hadde startet på en lang reise, som fortsatte i flere etapper.
- Det er viktig å skille mellom hverdagslige prøvelser (Jak 1,2-4) og Muren – som kommer i form av de store krisene. I hvilken form Muren kommer mot oss, kan være så forskjellig. Men vi kan likevel identifisere noen av de prosessene som Gud vil ta oss gjennom i slike faser:
 - Tålmodighet. Sal 27,14, Jes 40,31, Sal 130,5-6. Gud virker fram en større evne hos oss til å vente på Ham. Presset i verden om å få noe til å skje og å produsere, blir i denne prosessen utfordret og/eller omdisponert. Det er for mye egenprodusert virksomhet i all vår kristne virksomhet, i forhold til det Gud har virket fram. Bibelen viser oss også eksempler på hva som skjer når vi ikke venter på Herren, for eksempel Abram eller Moses.
 - Sette oss fri. Joh 17,13-18, 1.Kor 6,12. Vi er *i* verden men ikke *av* verden. Vi må altså ikke gjemme oss i ghettoer verken fysisk eller sosialt, men leve vårt liv blant andre mennesker i verden. Vi kan nyte alt Gud har skapt og lagt til rette for oss, men ikke la noe få makt over oss. Å løsrive seg fra denne verden samtidig som vi lever i den er en hemmelighet til indre fred.
 - Sorg og tap. Jobs bok.
 - Det er en stor ulykke å bli sittende fast i en falsk virkelighet (ref Ibsens Vildanden), ikke minst når det gjelder livet med Gud. Et sant åndelig liv er ingen virkelighetsflukt, vi kan derimot leve ekte Kristusliv i og gjennom alle ting. Fordi denne verden er en fallen verden slik den nå er, vil vi alle oppleve en rekke tap gjennom vårt liv her nede. Samtidig representerer Guds Rike liv midt i dette mørket, og vi som Guds barn bærer med oss denne virkeligheten. Denne balansen må vi lære oss å leve i, at vi som sprukne kar har fått i oppdrag å bære med oss Guds Rike ut i denne verden.
 - Job er kanskje det fremste eksempelet i Bibelen når det gjelder sorg og tap. Han mistet all sin rikdom, både materielt, sosialt og helsemessig, på tross av et Gudfryktig liv. Han fikk mange dårlige råd underveis, men kom seg etter hvert gjennom krisen etter bl.a å ha endret sitt Gudsilde. Det kan virke naturstridig å omfavne sorg og død, og vi skal heller ikke nødvendigvis oppsøke de sårene som har oppstått. Men når smerten melder seg, er det viktig å la den få om. La det vonde få oppmerksomhet, slik at du kan bli ferdig med å sørge og gå videre med hele deg.
- Dersom ikke hvetekornet faller i jorden og dør, så blir det bare det ene kornet (Joh 12,24). Veien til oppstandelse går gjennom korsfestelse, veien til liv går gjennom død.
- Fil 3,7-10. Når sola går ned om kvelden, kan du enten skynde deg vestover og jage etter den. Eller du kan vende deg mot øst, gå inn i natten og møte den neste soloppgangen...

Spørsmål/problemstillinger å jobbe med:

- Har du erfaringer fra eget liv av utålmodighet? Har det noen gang gitt dårlige resultat? Har du erfaringer av tålmodighet, der du har sett at det å vente på Herren har ført til noe godt?
- På hvilke områder synes du det er vanskeligst å «leve i verden men ikke av verden»?
- Finnes det livsløgnere i ditt liv? Hva kan du gjøre med dem? Kan du gjenkjenne noen felles falske virkelighetsbilder i menigheten?